

**SVEITSIN SOSIALIDEMOKRAATTISEN PUOLUEEN
EDUSTAJAKOKOUKSESSA MARRASKUUN 4 p:nä 1916
PIDETTY PUHE**

Sveitsin sosialidemokraattisella puolueella oli hiljattain kunnia joutua Tanskan virallisen sosialidemokraattisen puolueen johtomiehen herra ministeri Stauningin suuttumuksen kohteeksi. Eräälle toiselle — niin ikään quasi *-sosialistiselle — ministerille Vanderveldelle osoittamassaan kirjeessä, joka on päiväty kuluvan vuoden syyskuun 15 p:lle, Stauning ilmoitti ylpeästi, että „me (Tanskan puolue) olemme kieltäytyneet jyrkästi ja selvästi siitä järjestöä vahingoittavasta hajotustoiminnasta, jota niin sanottu Zimmerwaldin liike suorittaa Italian ja Sveitsin puolueen aloitteesta”.

Kun nyt VSDTP:n KK:n nimessä tervehdin Sveitsin sosialidemokraattisen puolueen edustajakokousta, niin teen sen toivoen, että tämä puolue tulee vastaisuudessaakin tukemaan sitä vallankumouksellisten sosialidemokraattien kansainvälistä yhteenliittymistä, joka alkoi Zimmerwaldissa ja jonka lopputuloksena on oleva sosialistisen liikkeen täydellinen ero ministereinä olevista ja sosialipatrioottisista pettureista.

Tämä kahtiajakautuminen on kypsymässä kaikissa kehittyneen kapitalismin maissa. Saksassa Karl Liebknechtin aatetoveri тов. Otto Rühle joutui opportunistien ja n.s. keskustan hyökkäyksen kohteeksi sanottuaan Saksan puolueen pää-äänenkannattajassa, että kahtiajakautuminen on käynyt väistämättömäksi („Vorwärts” **, tammikuun 12 p:nä 1916). Tosiasiat puhuvat kuitenkin yhä selvemmin sen puo-

* — muka. *Toim.*
** — „Eteenpäin”. *Toim.*

lesta, että тов. Rühle oli oikeassa, että Saksassa on todellakin kaksi puoluetta: toinen auttaa porvaristoa ja hallitusta käymään rosvosotaa, toinen, joka kehittää toimintaansa etupäässä illegaalisesti, levittää tosisosialistisia julistuksia todellisten joukkojen keskuudessa, järjestää joukkomielenosoituksia ja poliittisia lakkoja.

Ranskassa „Kansainvälisiä yhteyksiä ennallistava komitea”⁵⁸ on julkaissut äskettäin kirjasen „Zimmerwaldin sosialistit ja sota”, josta saamme lukea, että Ranskassa puolueen sisällä on muodostunut kolme päävirtausta. Ensimmäisen, johon kuuluu enemmistö, muodostavat ne, jotka kirjasessa leimataan sosialistinationalisteiksi, sosialipatrioteiksi, jotka ovat tehneet „pyhän liiton” luokkavihollistemme kanssa. Toisen suunnan tämän kirjasen tietojen mukaan muodostaa vähemmistö, siihen kuuluvat edustajien Longuet’n ja Pressemannen kannattajat, jotka tärkeimmissä kysymyksissä käyvät yhtä jalkaa enemmistön kanssa ja tietämättään valavat vettä enemmistön myllyyn houkutellen puolelleen tyytymättömiä aineksia nukuttamalla niiden sosialistisen omantunnon ja pakottaen niitä pitämään ohjenuoranaan puolueen virallista politiikkaa. Kolmanneksi virtaukseksi kirjanen mainitsee zimmerwaldilaiset. Viimeksi mainitut selittävät, että Ranskaa ei ole saattanut sotaan Saksan sodanjulistus, vaan sen oma imperialistinen politiikka, joka sopimusten ja lainojen voimalla on sitonut sen Venäjään. Tämä kolmas virtaus on julistanut selvästi, että *„isänmaan puolustaminen on epäsosialistista”*.

Samat kolme virtausta ovat oikeastaan muodostuneet myös meillä Venäjällä samoin kuin Englannissa ja puolueettomissa Amerikan Yhdysvalloissa, sanalla sanoen kaikkialla maailmassa. Näiden virtausten välinen taistelu määrää työväenliikkeen kohtalon lähiajoiksi.

Sallikaa minun kosketella muutamin sanoin vielä erästä seikkaa, josta näinä päivinä on puhuttu erikoisen paljon ja josta meillä, Venäjän sosialidemokraateilla, on erikoisen runsaasti kokemusta; kysymys on terroristista.

Meillä ei ole vielä mitään tietoja Itävallan vallankumouksellisista sosialidemokraateista, joita sielläkin on, mutta joista on yleensä varsin niukalti tietoja. Siksi emme tiedä, onko тов. Fritz Adlerin suorittama Stürgkhin murha⁵⁹ terroristaktiikan soveltamista taktiikkana, joka

merkitsee joukkojen vallankumoukselliseen taisteluun liittymätöntä poliittisten murhien systemaattista järjestämistä, vai onko tuo murha vain eräs askel siirryttäessä Itävallan virallisten sosialidemokraattien opportunistisesta epäsosialistisesta taktiikasta ja isänmaan puolustuksesta vallankumouksellisten joukkoesiintymisten taktiikkaan. Viimeksi mainittu olettaus vastannee lähemmin olosuhteita, ja sen vuoksi Italian puolueen Keskuskomitean ehdottama ja „Avanti!” * lehdessä lokakuun 29 p:nä julkaistu tervehdys Fritz Adlerille ansaitsee kaikkinaista sympatiam.

Joka tapauksessa vakaumuksemme on, että Venäjän vallankumouksen ja vastavallankumouksen antama kokemus on vahvistanut oikeaksi taistelun, jota puolueemme on yli kaksikymmentä vuotta käynyt terroristiaktiikkaa vastaan. Mutta ei pidä unohtaa, että tähän taisteluun on läheisesti liittynyt armoton taistelu opportunistimia vastaan, joka on ollut taipuvainen kieltämään kaikkinaisen sortajiin kohdistuvan sorrettujen luokkien väkivallan käytön. Olemme aina olleet sen kannalla, että niin joukkoitaistelussa kuin sen yhteydessäkin on käytettävä väkivaltaa. Toiseksi, me olemme yhdistäneet terrorismivastaisen taistelun monivuotiseen, jo monta vuotta ennen vuoden 1905 joulukuuta aloitettuun aseellisen kapinan propagointiin. Aseellinen kapina ei meistä ole ollut vain paras proletariaatin vastaus hallituksen politiikkaan, vaan myös välttämätön tulos sosialismin ja demokratian puolesta käydyn luokkataistelun kehityksestä. Kolmanneksi, me emme ole rajoittuneet väkivallan käytön periaatteelliseen tunnustamiseen ja aseellisen kapinan propagointiin. Niinpä esim. jo neljä vuotta ennen vallankumousta me tuimme joukkojen väkivaltaista käyttäytymistä sortajiaan vastaan, varsinkin katumielenosoitusten aikana. Me koetimme saada koko maan ottamaan oppia jokaisesta tällaisesta mielenosoituksesta. Me aloimme yhä enemmän miettiä sitä, miten saisimme järjestettyä joukot tekemään johdonmukaisesti ja järjestelmällisesti vastarintaa armeijalle ja poliisille, miten saisimme tuon vastarinnan avulla vedetyksi mahdollisimman suuren osan armeijasta proletariaatin ja hallituksen väliseen taisteluun, miten saisimme talonpoikaiston ja sotilasjoukot osallistu-

* — „Eteenpäini”. *Toim.*

maan tietoisesti tuohon taisteluun. Tällaista oli se taktiikka, jota noudatimme taistelussa terrorismia vastaan ja joka — olemme syvästi vakuuttuneita siitä — on kantanut hedelmän.

Lopetan, toverit, tervehtimällä vielä kerran Sveitsin sosialidemokraattisen puolueen edustajakokousta ja toivotamalla menestystä työllenne. (S u o s i o n o s o i t u k s i a.)

*Julkaistu v. 1916
kirjassa „Protokoll über die Verhandlungen des Parteitages der Sozialdemokratischen Partei der Schweiz vom 4. und 5. November 1916 abgehalten im Gesellschaftshaus „z. Kaufleuten“ in Zürich“*

*Julkaistaan
kirjan tekstin mukaan
Käännös saksan kielestä*

*Julkaistu venäjäksi ensi kerran v. 1924
„Proletarskaja Revoljutsija“ aikakauslehdessä 4. (27.) numerossa*